

ОТ СОФИЯ ДО НЕШВИЛ
FROM SOFIA TO NASHVILLE

ПЕВИЦАТА ЛИЛИ ДРУМЕВА ЗА НОЩНИТЕ КОНЦЕРТИ И РОКЛИТЕ В БАГАЖА

Сравнявана с Алисън Краус, Лили Друмева – една от малкото изпълнителки на блуграс в тази част на света – открива американската музика на концерт във Виена. Година след събитието и вече в България тя основава Lilly of the West, единствената блуграс група в страната. Следват три албума, турнета в Европа и първо място на европейския блуграс фестивал EWOB в Холандия. През 2000 г. Лили се мести в Лондон, работи в BBC и записва албум с британските музиканти Роузи Дейвис и Рик Таунънд. Три години по-късно се връща в София и продължава със записите. Последният ѝ албум – осми поред – излиза през 2007 г., но можете да я чуете на живо в някой от софийските клубове. За десетина години Лили, която е от немусикална фамилия и с диплома по икономика, превръща хобито си в начин на живот. Тя е водещ вокал, мениджър, продуцент и текстописец на песните на Lilly of the West; свири на китара и цигулка; танцува български и ирландски народни танци; води радио и телевизионни предавания за кънтри музика; пише музикални ревюта; членува в бордовете на европейската и световната кънтри и блуграс асоциация и познава всички хора в бранша. Те нея – също.

Как се запали точно по тази музика?

Винаги съм искала да бъда певица, пробвах различни жанрове, но все не ми харесваха, докато не отидох на концерт на Емилу Харис във Виена. Тя свиреше блуграс. Разбрах, че това е моята музика. Купих китара и се научих да свиря. Тогава живеях в Австрия, но през 1996 г. се върнах в България и открих едни момчета, които вече свиреха блуграс. Направихме група. Сега тази музика е моят живот.

Какво ти хареса в стила?

Това е автентична, силна музика – блуграсът е фолклорът на белите американци. Когато се заселват в южните щати, преселниците от Ирландия и Англия пренасят традиционни мелодии, които се свирят предимно на цигулка. Там те се смесват с музиката на афроамериканците. Блуграс е комбинация от ирландска народна музика и блус. Това са парчета, които всеки знае – "Oh, Susannah", "Cotton Eye Joe" – гостатъчно е да ги чуеш веднъж, за да ги запомниш. ▶

SINGER LILLY DRUMIEVA ON THE LATENIGHT CONCERTS AND DRESSES IN THE LUGGAGE

Often compared to Alison Krauss, Lilly Drumeva, who is one of the few bluegrass singers in this part of the world, discovered American music at a concert in Vienna. A year later she formed Lilly of the West, the only bluegrass band in Bulgaria. They recorded three albums, toured Europe and won the award of the European World of Bluegrass (EWOB) Festival in the Netherlands. In 2000, Lilly moved to London, started work for the BBC and recorded an album with British musicians Rosie Davis and Rick Townend. Three years later, she returned to Sofia, where she continued recording. Her eighth and most recent album was released in 2007, but you can also hear her live in Sofia's clubs. For about a decade, Lilly, who doesn't have a musical family background and graduated in economics, has managed to make her hobby her way of life. She is the band's lead singer, manager, producer and lyricist. She also plays the guitar and the fiddle, performs Bulgarian and Irish folk dances, hosts radio and TV country music shows, writes music reviews, is a member of the boards of the European and international country and bluegrass associations, and knows everybody in her field. They know her too.

How exactly did you develop a liking for bluegrass?

I always wanted to be a singer. I tried different genres, but I didn't like any of them until I went to Emmylou Harris's concert in Vienna. She played bluegrass and I realised it was my kind of music. I bought a guitar and learned to play it. I lived in Austria at the time, but returned to Bulgaria in 1996 and discovered several guys who already played bluegrass. We formed a band. This music is my life now.

What do you like about this style?

It's authentic and compelling, the folk music of white Americans. When Irish and English immigrants settled in the southern states, they brought over their traditional fiddle tunes, which then got mixed with Afro-American music. So bluegrass is basically a blend of Irish folk music and the blues. There are standards that everybody knows, like "Oh, Susannah" or "Cotton Eye Joe". You don't need to listen twice to remember them. ▶

Стилът е много популярен в Чехия – защо?

Да, там песни като "Jesse James" и "Oh, Susannah" се пеят на чешки – това са им песните за лагерния огън. Може би при социализма е било и форма на протест – все пак е западна музика.

Има ли публика за тази музика в България?

Да, воя радио и телевизионно предаване за кълтри музика и знам, че много хора слушат и се интересуват от нея. Винаги има публика и на концертите ми с групата. Вярно, че идват предимно чужденци, но има и много българи, които искат да слушат музика, която няма да чуят по радиото.

Bluegrass is very popular in the Czech Republic. Why?

Yes, they sing songs like "Jesse James" and "Oh, Susannah" in Czech, great for get-togethers. Under Communism they were probably a sort of protest, too – it was western music after all.

Is there an audience for this music in Bulgaria?

Yes, I host a radio and TV show about country music and I know that a lot of people listen and have an interest in it. Our gigs also attract good audiences. While many are foreigners, there are many Bulgarians too – they want to listen to the music they can't hear on the radio.

Какво мислиш за музикалната сцена в България?

Чувствам се самотна, няма музиканти, които да свирят кълтри или блуграс. В България стиловете са само два – чалга и хевиметъл. В Англия можеш да отидеш в клуб в осем вечерта, за да чуеш група с акустични инструменти. В България почти никой не свири акустично. Не ми харесва и това, че в клубовете се свири след полунощ – не знам защо групите трябва да са нещо нощно.

Какво свирите на концерт?

Започваме с традиционно ирландско парче с много ритъм, после суинг, джаз, балада, старо кълтри, кълтри поп парче, блуграс, ирландски инструментариум, поп. Музика се прави с мозък, не само с талант. Нашият репертоар е огромен – скоро на концерт изпях около 50 парчета. Помня страшно много текстове, аранжimenti, акорди, като джубокс съм. За един певец най-важното не е да има силен глас, а да има техника и да помни текстовете. 📌

What do you think of the Bulgarian music scene?

I feel lonely. there are no musicians who play country or bluegrass. In Bulgaria, there are only two styles, *chalga*, or pop folk, and heavy metal. In Britain, you can go to a club at eight in the evening to listen to a band playing acoustic, but in this country there is very little acoustic music. Another thing I don't like is that Bulgarian clubs don't get started until midnight, and it makes me wonder why bands are only seen as late night entertainers.

What do you play in your gigs?

We begin with a rhythmical traditional Irish piece, then move on to swing, jazz, a ballad, an old country and a pop country piece, bluegrass, more Irish instrumental music, and pop. You need brains to make music, not just talent. We have a huge repertoire: I recently sang about 50 songs at a concert. I remember loads of lyrics, arrangements and chords, a one-woman jukebox. What matters most for a singer is not a strong voice, but technique and a good head for lyrics. 📌

С групата сте били в 36 страни. Кое е най-запомнящото се пътуване?

През 1998 г. ни избраха да свирим за пръв път в Нешвил на най-големия фестивал за блуграс в света. Когато се занимаваш с американска музика, най-голямата ти мечта е да отидеш там, но точно тогава се пътуваше много трудно. Имахме такава покана, че на интервюто в посолството ме питаха кой е любимият ми блуграс певец, а не колко пари имам, къде ще живея и какво работи майка ми. След това ходихме в Съединените щати много пъти, но тогава беше най-впечатляващо.

You have been to 36 different countries with your band. Which is the most memorable trip?

In 1998, we were first nominated to play in Nashville at the biggest bluegrass festival in the world. This is the ultimate dream for anyone playing American music, but back then it was difficult to go there. But the first time we made it there we were invited to the American embassy and I was asked who my favourite bluegrass singer was rather than how much money I had, where I would stay there or what my mother's job was. We returned to the States several more times, but that first visit was the most impressive.

Препоръчай три места в Съединените щати.

Градчето Оуенсбъро в Кентъки, където е музеят на блуграса. Тенеси, Нешвил – център не само на кънтри музиката, а въобще на музиката в страната. Там всички са музиканти – и шофьорът на такси, и сервитьорката. Медисън, Уисконсин – университетски град на три езера с богата култура и музикални клубове.

Как си почиваш?

С ходене по планините с палатка и спален чувал.

С колко багаж пътуваш?

Вече всичките ми пътувания са свързани с музиката, затова не тръгвам без китарата и няколко рокли за сцена. ✕

Could you recommend three places in the United States?

The city of Owensboro in Kentucky, where there is bluegrass museum. Nashville, Tennessee, the centre not only of country, but of American music in general. Everybody in Nashville, from taxi drivers to waitresses, is a musician. And Madison, Wisconsin, a university city around three lakes with lots of cultural activities and music clubs.

How do you unwind?

By hiking in the mountains with a tent and a sleeping bag.

How much baggage do you travel with?

All my trips are now related to my music, so I never leave without my guitar and a few dresses for the stage. ✕